

**HUMOR Y TRADUCCIÓN.
LOS SIMPSONS CRUZAN LA FRONTERA**

JUAN JOSÉ MARTÍNEZ SIERRA

271 PÀGINES / 978-84-8021-636-4 / 15 EUROS

UNIVERSITAT JAUME I, CASTELLÓ DE LA PLANA, 2008

Traduint els Simpsons

L'humor és un dels aspectes més difícils de resoldre per a un traductor. Aquesta dificultat augmenta encara més quan es tracta de l'humor audiovisual, en el qual conflueixen diversos elements que van més enllà del text escrit. En els mitjans audiovisuals l'efecte humorístic és sovint un resultat de la combinació de les paraules amb les imatges, amb els efectes especials, amb els moviments, etc. Aquest llibre, a partir d'una anàlisi d'alguns capítols dels Simpsons, estudia els diversos factors que creen l'humor en els mitjans audiovisuals. L'autor aplica aquesta anàlisi tant al text d'origen com al traduït, a fi de valorar les semblances i diferències entre tots dos. I, també, amb l'objectiu d'identificar-hi els procediments principals que es poden fer servir en la traducció de l'humor audiovisual. L'autor insisteix al llarg del seu estudi que la dificultat de caracteritzar i delimitar l'humor, i d'identificar-lo, és una conseqüència de la seua naturalesa bàsicament cultural, ja que l'efecte humorístic és el resultat d'explotar una particular manera de viure i de veure el món.

Per això, el traductor de textos audiovisuals de caràcter còmic, a més de la llengua, haurà de conèixer el conjunt de referències i de tòpics del context cultural original. Si això es pot dir de qualsevol traducció, encara és més cert a l'hora de traduir *Els Simpsons*, que mostra un retrat còmic i satíric de la societat nord-americana.

□ Enric Iborra

SOBRE LA TRADUCCIÓN

PAUL RICOEUR

TRADUCCIÓ I INTRODUCCIÓ DE GUILLEM CALAFORRA

80 PÀGINES / 978-84-370-7101-5 / 10 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2008

El traductor i la seua ombra

Aquest llibre es pot considerar com breuari de la traducció –fa honor al títol de la col·lecció en què s'ha publicat. Ho és, no perquè proporcione un conjunt de receptes destinades als traductors –no és aquest el propòsit de l'autor–, sinó perquè és una reflexió sobre la traducció i les paradoxes i dilemes que planteja. L'autor ens presenta aquesta problemàtica des d'un punt de mira filosòfic, que és el que anima tota la seua producció, una de les més importants de la segona meitat del segle xx.

Aquest llibret està integrat per tres estudis tardans, ens diu Calaforra, en l'excel·lent introducció d'aquest volum, que ell mateix ha traduït.

Les qüestions centrals giren entorn de la possibilitat, segons uns, o a la impossibilitat, segons altres, de traduir d'una llengua a l'altra. Partint del fet que s'han fet i es fan traduccions, proposa una altra alternativa: fidelitat *versus* traïció. Aquest plantejament el porta a ocupar-se del tema de la diversitat de les llengües naturals enfront de la tesi d'una llengua original perfecta o de la temptativa de construir una llengua universal artificial. La seua conclusió és que pràcticament «no existeix cap criteri absolut de la bona traducció», ja que no hi ha un sentit en relació al qual puguem comparar el text original i el text d'arribada.

□ Josep Iborra